

Museu de Granollers

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer d'Anselm Clavé, 40-42
Alçada: 145

Coordenades:

Latitud: 41.60693
Longitud: 2.28848
UTM Est (X): 440712
UTM Nord (Y): 4606380

Classificació

Número de fitxa 08096 - 532
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Any 1976
Autoria de l'element: Andreu Bosch, Josep M. Botey i Lluís Cuspinera (arquitectes)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Núm. registre BCIL 15837-I. Acord del Ple de l'Ajuntament 2023
Data aprovació: dg., 01/01/2023 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Científic/Cultural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Granollers
Fitxes associades:
[Carrer d'Anselm Clavé](#)
[Col·leccions del Museu de Granollers](#)
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Descripció

Edifici del Museu de Granollers, projectat pels arquitectes Andreu Bosch, Josep M. Botey i Lluís Cuspinera i inaugurat el 1976. Cal destacar que és un dels pocs que fou concebut a la dècada del 1970 específicament per hostatjar un equipament museístic, i en aquest sentit ha estat un referent en la museografia catalana. El concepte arquitectònic s'inspira en l'arquitectura racionalista i en alguns referents de l'arquitectura americana contemporània, i es pot inscriure també dins el corrent brutalista característic d'aquesta dècada. La construcció destaca per unes estructures i blocs de formigó vist desigualment disposats que aporten el segell distintiu a la construcció, que destaca en un entorn poblat per edificis més convencionals. Els pilars i murs de formigó sostenen l'estructura total de l'edifici i permeten grans espais oberts que s'imbriquen els uns amb els altres, generant balconades i visuals úniques des d'un espai a l'altre.

L'edifici és de planta irregular i consta de tres pisos i soterrani. La façana principal és plana. A la part baixa els blocs de formigó acaben en diagonal fins aconseguir l'alçada d'una porta d'accés de reduïdes dimensions. La resta de la part baixa de la façana és de vidre, cosa que permet un joc de transparències i superposició de plànols.

L'interior està format per grans espais diàfans amb rampes d'enllaç entre pisos que ofereixen una sensació d'interconnexió d'espais. La planta baixa s'estructura en dos nivells, oberta parcialment al soterrani i a l'espai d'accés a les plantes superiors. La part posterior de la planta baixa, on hi ha la sala d'exposicions temporals, es va tancar amb una vidriera d'uns 12 metres que dona a una petita terrassa-jardí interior. L'accés a la primera planta es fa per una rampa perimetral que permet la mirada a la sala d'exposicions temporals de la planta baixa.

Els tres pisos estan oberts uns amb els altres inclosos en un sol volum. La interconnexió dels espais dona la sensació d'un espai únic en anar-se reduint progressivament la superfície de les dues plantes superiors. A la tercera planta també es combina el formigó vist amb una vidriera que dona a una terrassa cega, sense més obertures a l'exterior que la superior. En aquest cas s'hi accedeix per una escala central.

L'obra incorpora les instal·lacions de seguretat i protecció contra incendis, les sortides d'emergència a cada planta i una escala d'incendis helicoïdal que recorre tota l'alçada de l'edifici; i tots aquells serveis - muntacàrregues, magatzems dipòsits o laboratoris i tallers – necessaris per a la funció de museu (informació extreta del web del Museu de Granollers).

Història

El projecte d'obra del museu es va encarregar el 1972 als arquitectes Andreu Bosch i Planas (Barcelona, 1943), Josep Maria Botey i Gómez (Granollers, 1943) i Lluís Cuspinera i Font (la Garriga, 1942). Tots tres ja havien treballat en obres privades a la Garriga i a Granollers i dos anys abans, en un avantprojecte per a la construcció d'un teatre i un museu a Granollers, que no es van arribar a executar. El projecte finalista recupera algunes de les idees ja esbossades en l'anterior projecte, com la circulació interna combinant escales i rampes i, sobretot, un gran mur pantalla com a tancament per a la façana principal. Però el nou projecte, de més de 3.000 m², va incorporar altres solucions innovadores, tant en propostes d'espais com en la tria dels materials, amb una clara preferència per l'ús del formigó i amb un clar brutalisme formal.

El projecte definia dos grans blocs: l'un per a ús de serveis complementaris (moll de càrrega, magatzems, oficines i laboratori) i l'altre, de majors dimensions, destinat a l'ús del públic i exposicions, que es dividia en dues àrees: l'espai inferior, amb obertures a peu de carrer i al pati interior, que incloïa la recepció, la sala d'exposicions temporals i la sala d'actes i el bar, a nivell de soterrani; i l'espai superior, on s'ubicaven les tres sales d'exposicions en tres nivells diferents, integrades entre si i comunicades amb rampes perimetrals, en què s'obre una única finestra.

Les referències i les influències entronquen directament amb l'arquitectura racionalista i amb la voluntat de recuperar-la a la Catalunya dels anys 50. Però, sobretot, són fruit de la descoberta de l'arquitectura americana, després d'un viatge a Nova York (1972) per part dels tres arquitectes, on van visitar el Museu Guggenheim (1959), obra de Frank Lloyd Wright, i el Whitney Museum of American Art (1966) de l'arquitecte i interiorista Marcel Breuer.

La construcció de l'edifici del Museu de Granollers es va iniciar el gener del 1974 i les obres es van allargar més de dos anys, fins al març de 1976. El 19 de maig del mateix any s'obria al públic (Informació extreta del web del Museu de Granollers).

Els anys 2023-2024 l'edifici del Museu és objecte d'una intervenció global per millorar les seves instal·lacions.

Bibliografia

GUÀRDIA LLORENS, Marc (2023). *Museu de Granollers. Informe tècnic per a la Declaració de Bé Cultural d'Interès Local*. Museu de Granollers (treball inèdit).

Enllaços d'interès:

[Museu de Granollers](#)

[Arquitectura Catalana](#)

